

Жалба, подадена на 6 октомври 2014 г. — Herbert Smith Freehills/Съвет

(Дело T-710/14)

(2014/C 409/84)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Herbert Smith Freehills LLP (Лондон, Обединено кралство) (представител: P. Wytinck, lawyer)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 18/c/01/14 на Съвета на Европейския съюз от 23 юли 2014 г.; и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение на Съвета 18/c/01/14 от 24 юли 2014 г., съдържащо отказ на Съвета по потвърдителното заявление на жалбоподателя за достъп, съгласно Регламент № 1049/2001⁽¹⁾, до някои документи, свързани с приемането на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО⁽²⁾.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е нарушение от Съвета на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, тъй като i) не всички посочени от Съвета документи попадат в обхвата на изключението, свързано със защитата на правните становища; и ii) налице е първостепенен обществен интерес от оповестяването на документите, посочени в искането на жалбоподателя за достъп до документи.
2. Второто правно основание е нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, тъй като Съветът не е предоставил частичен достъп до исканите документи.
3. Третото правно основание е допусната от Съвета явна грешка в преценката по отношение на обхвата на искането на жалбоподателя за достъп до документи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ ОВ L 127, стр. 1.

Жалба, подадена на 7 октомври 2014 г. — Arcofin и др./Комисия

(Дело T-711/14)

(2014/C 409/85)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподатели:* Arcofin SCRL (Schaerbeek, Белгия), Arcopar SCRL (Schaerbeek) и Arcoplus (Schaerbeek) (представители: R. V. Martens, A. Verlinden и C. Maczkovics, avocats)*Ответник:* Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- като главно искане, да отмени изцяло обжалваното решение;
- при условията на евентуалност, да отмени изцяло обжалваното решение, доколкото с него се обявява за несъвместима с вътрешния пазар мярката за помощ, разпорежда се на белгийската държава да възстанови помощта и да се въздържа от извършването на всякакви плащания на гаранцията на съдружниците — физически лица на жалбоподателите;
- също при условията на евентуалност, да отмени членове 2, 3 и 4 от обжалваното решение, доколкото с тези разпоредби се разпорежда на белгийската държава да възстанови помощта и да се въздържа от извършването на всякакви плащания на гаранцията на съдружниците — физически лица на жалбоподателите;
- във всички случаи да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяната на Решение 2014/686/ЕС на Комисията от 3 юли 2014 година [нотифицирано под номер С(2014) 1021] относно държавна помощ, приведена в действие от Белгия под формата на гаранционна схема за защита на дяловете на съдружниците — физически лица на финансови кооперации [държавна помощ SA.33927 (12/С) (ex 11/NN)] (ОВ L 284, стр. 53).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1, член 108 и член 296, втора алинея ДФЕС, на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾, на принципа на мотивиране на правните актове и на процесуалните правила относно тежестта на доказване и събирането на доказателствата, доколкото Комисията неправилно и немотивирано приема, че жалбоподателите са били единствените действителни бенефициери на помощта.
2. Второ правно основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1 и член 296, втора алинея ДФЕС, на принципа на мотивиране на правните актове и на грешка в преценката на фактите, тъй като Комисията погрешно и немотивирано приема, че гаранционна схема е била в състояние да наруши конкуренцията с други кооперации и доставчици на инвестиционни продукти, както и да засегне търговията между държавите членки.
3. Трето правно основание, предявено при условията на евентуалност, изведено от нарушение на член 107, параграф 3, буква б) и член 108, параграф 2 ДФЕС, и от явна грешка в преценката, тъй като Комисията неправилно е решила, че гаранционната схема е била несъвместима с вътрешния пазар.

Жалбоподателите изтъкват, че ако има държавна помощ, тя е трябвало да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар като помощ, предназначена за преодоляването на сериозни затруднения в белгийската икономика по смисъла на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС.

4. Четвърто правно основание, също предявено при условията на евентуалност, изведено от нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС, на член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 и на принципа на оправданите правни очаквания, доколкото правните очаквания, които жалбоподателите са могли легитимно да поддържат във връзка със законността на мярката, не допускат Комисията да изисква възстановяването на помощта.
5. Пето правно основание, също предявено при условията на евентуалност, изведено от нарушение на членове 107 и 108 ДФЕС и на Регламент (ЕО) № 659/1999, от злоупотреба с власт или най-малкото от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото решението, с което Комисията разпорежда на държава членка да приеме конкретна мярка, за да отмени помощта, както в конкретния случай да се въздържа от извършването на всякакви плащания на съдружниците — физически лица на жалбоподателите, явно надвишава правомощията на Комисията или най-малкото е явно непропорционално.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).